هیس هیـ

پای صحبت عوامل یک سر

زهرا قربانی
دبیر نوجوانه

پشت چهره‌های به ظاهر گمنام‌شان چندین سال سابقه کار خاک می‌خورد. هرکدام یک دفتر چند صدبرگ تجربه هستند در حوزه خودشان و ردیف نشسته‌اند روبه‌روی بچه‌های تحریریه.

حمیدرضا عطارد را با برنامه ماه رمضانی «سر سفره خدا» می‌شناسم. همان برنامه‌ای که دم سحر در شبکه پویا پخش می‌شود و احسان مهدی و حامد مدرس اجرایش می‌کنند. مجید بخشایش، راوی و نویسنده هیس هیچی نیس، است که تا آخر گفت‌وگو توی گلوم ماند بگویم با عینک گرد خیلی چهره‌شان عوض می‌شود و با فریم مستطیل و خلق آرامش اصلا نشناختمش. حسین حقانی کارگردان سریال، مهدی برقعی عروسک‌گردان روباه و مجید امیری صداپیشه آن نشسته‌اند منتظر اولین سوال.

در واقع ما دنبال این هستیم از یک جایی برای مخاطب حرف بزنیم که حداقل در کتاب‌های تاریخ مدرسه درباره آن چیزی گفته نشده است

این کار چگونه شکل گرفته است، به سفارش مجموعه کتاب سرگذشت استعمار بوده یا یک پویش و فضای فکری باعث تولید این مجموعه شده است؟

عطارد می‌گوید: سازمان سینمایی سوره سابقه طولانی در حوزه کارهای داستانی دارد. کارهای نامدار ما در عرصه سینما در همین سازمان سینمایی شکل گرفته و دو سال است مرکز تولیدات کودک و نوجوان راه افتاده است. ما برای این سریال، نمونه‌های خارجی زیادی دیدیم و در نتیجه به برنامه‌ای با نام «تاریخ وحشتناک» برخوردیم که برگرفته از یک مجموعه کتابی است که در ایران هم خیلی از آن استقبال شد و نوجوان‌های زیادی آن را خوانده‌اند. تاریخ استعمار هم نمونه مشابهی از کتاب تاریخ وحشت است که برای اولین بار آقای میرکیانی با اجرای قسمتی از تاریخ به صورت قصه، بازخورد خوبی از دانش‌آموزان می‌گیرند و بعد به این فکر می‌افتند که از این کار یک مجموعه‌ای تولید شود که این مجموعه در سوره مهر به چاپ رسید و استقبال شد. خلاصه بعد از چند هفته طرح تایید شد و بعد از شکل‌گیری نهایی ما وارد بخش نوشتاری شدیم. بعد از صحبت و گذشت چند ماه تلاش با دوستان نویسنده حوزه‌های فانتزی به این نتیجه رسیدیم که فرم اپیزود را انتخاب کنیم. ما از سازمان سینمایی سوره خواهش کردیم که محدوده کاری ما از تهران خارج شود تا از افرادی که در حوزه بازیگری استعداد زیادی دارند اما مجالی برای‌شان پیش نیامده استفاده شود، همین هم شد و عمده کار در قم و دیگر شهرهای شمالی به ضبط رسید.

ما یک کلیدواژه‌ای داریم به اسم گمشده، اولین چیزی که به ذهن خودم رسید این بود که به نظر ما قسمت‌هایی از تاریخ گم‌شده و اساسا سراغش نمی‌رویم و دیگران هم بازگو نمی‌کنند. انگار یک خلأهایی در تاریخ وجود دارد که به گوش بچه‌ها نمی‌رسد، مجموعه هیس هیچی نیس چقدر به گمشده‌ها پرداخته؟

بخشایش: در واقع ما دنبال این هستیم از یک جایی برای مخاطب حرف بزنیم که حداقل در کتاب‌های تاریخ مدرسه درباره آن چیزی گفته نشده است. اسم مجموعه در ابتدا «ته دیگه تاریخ» بود. این شاید جواب شما را بهتر بدهد، ما دنبال آن قسمت خوشمزه تاریخ که گاهی می‌سوزد و تلخ می‌شود اما گاهی آن‌قدر شیرین است و دنبالش می‌گردیم، هستیم که در حقیقت تنها یک عده خاصی به آنجا می‌رسند. در واقع این که نوشته نشده یا تاریخ‌سازی شده باشد اشتباه است، هیچ تاریخ‌سازی‌ای در دنیا تا به حال وجود ندارد. تاریخ شفافیت و گسترش دارد اما ما دنبال آن نرفته‌ایم و مشکل این است که خوانده نمی‌شود و تحقیق هم نمی‌شود. غربی‌ها هم از بدی‌های تاریخی خودشان نوشته‌اند، ولی کسی حاضر به خواندنش نیست. تنبلی و مقداری پوشش رسانه‌ای باعث می‌شود که ما به سمتش نرویم. تاریخ‌نویسان همیشه هم برای دوست و هم برای دشمن نوشته‌اند.

ما در سریال هیچ بخشی را نداریم که بگوییم تاریخ‌سازی شده و خود غربی‌ها به تک‌تک اینها اعتراف کردند.

چقدر از آثار مبتنی بر خود کتاب است؟

کتاب خلاصه‌ای از آن اتفاقات را دارد.

ما گشته‌ایم و حواشی آن را هم پیدا کردیم.

آن را دراماتیزه نکرده‌اید؟

عطارد ادامه می‌دهد: مسلما چاشنی طنز نیاز به یک موقعیت‌یابی داشته که آن را ایجاد کردیم وگرنه در اصل اتـ
هم در کنار شوخی‌های طنز
آنجا یک تابلو بالا می‌آمد و می
بله، سفارش برای نوشتن در
است. به علت این‌که رسانه‌ها
بوده بعضی از حرف‌ها پوشی
وقتی خودمان محتوا را می‌خ
تبدیل کنیم، دوستان می‌گف
این سریال سعی دارد به مخ
دل داستان مفصل تاریخ ه

آقای حقانی کارنمایشی
محور اصلی را کجا گذاشتید؟
را پررنگ می‌بینید؟

این دغدغه اول ما هم بود، م
می‌کردیم که این چه نمونه م
تاریخ بود و محتوا تلخ بود و

